

der nu er 2 år gammel, der angiver, at der er en pligt til at udarbejde handleplaner, når børn anbringes.

Det er på baggrund af de fire hovedpunkter, at vi har ønsket at stille dagens forespørgsel.

Besvarelse

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg er glad for, at SF i dag har rejst denne forespørgselsdebat om børne- og familiepolitik. Det er et af de meget vigtige områder i hele det politiske felt, fordi det også handler om, hvad det er for et fundament, vi giver vores børn, og hvordan vi former fremtidens samfundsborgere.

Vi må bare ikke glemme, at børns vilkår ikke kun er et spørgsmål om socialpolitik, men også handler om alle mulige andre forhold i vores samfund. Arbejdsmarkedspolitik: Har far og mor et arbejde? Boligpolitik: Hvordan bor man? Hvad er det for omgivelser, børnene færdes i? Miljøpolitik: Hvordan er børnenes sundhed? Vi har lige hørt nye skræmmende beretninger om den eventuelle fare ved bilernes udstødning. Kultur- og idrætspolitik: Hvad er det for fritidsmuligheder, vores børn og unge får under deres opvækst?

Vi står også over for den meget svære opgave, at samtidig med vi gerne vil forbedre vilkårene for børnene og familierne i Danmark, skal vi også sørge for at tilrettelægge en langsigtet økonomisk politik, der sikrer, at vi kan få gjort noget ved de store ubalanceproblemer, der er i økonomien. Det er meget nemt på kort sigt at give penge ud til en række områder, og vi har lige behandlet et forslag om ældre, der vil betyde store merudgifter. Det kunne også være meget nemt at sige, at vi vil bruge en masse penge på børn og familiepolitikken, men det ville meget hurtigt strande på, at det gik skævt med økonomien til skade for beskæftigelsen og med et stort underskud på statens budget til følge, sådan at man var nødt til at stramme op igen, og det ville efter ikke ret lang tid ramme børnene og familierne i Danmark med ekstra kraft.

Så det er inden for den snævre ramme på den ene side at sikre den sammenhængende overordnede økonomiske politik og på den anden side at varetage børnenes og familiernes interesser, at vi skal tilrettelægge politikken.

Familien er et fundament i børns opvækst. Hvis man spørger befolkningen i dagens Danmark om, hvilke værdier den lægger vægt på,

svarer næsten 100 pct., at kernefamilien, det at have en familie, er noget af det helt fundamentale, og familie er jo ikke bare far og mor og to børn, men noget meget bredere. Det kan selvfølgelig også bare være en eneforsørger, men det er selve det at opleve, at man har en familie, der er noget utrolig fundamentalt i børns og voksnes hverdag, og det er værd at have som grundlag, når man tilrettelægger en politik.

Omvendt ved vi også godt, at familierne i dag har sværere vilkår, og hele udviklingen af familien er gået i retning af, at der er blevet færre medlemmer i den enkelte familie; netværket er blevet mere skrøbeligt, og man kan sige, at det er en ekstra grund til at sikre familien gode vilkår.

Vi ved også, at nogle børn vokser op under vilkår, hvor der næsten ikke er en familie til støtte på grund af store sociale problemer hos faderen og moderen, og hvor vi må se i øjnene, at de der varetager børnenes tarv i skolerne og i fritidstilbudene, i et vist omfang er nødt til at gå ind og være i forældrenes sted.

Det er nogle af de mere grundlæggende betragtninger, vi skal have med i bagagen, når vi tilrettelægger en børnefamiliepolitik. Vi skal også være opmærksom på, at det er meget vigtigt, at vi sikrer det, man kunne kalde børnenes rettigheder, og det gælder bredt børn, hvor det er vigtigt, at børn får medindflydelse, medbestemmelse i skolerne og i fritidstilbudene.

Det er med den grundholdning, vi har tilrettelagt en ny politik for klubber og fritidstilbud, der bygger på, at børn og unge skal have medindflydelse, når vi beslutter, hvordan tilbudene skal lægges til rette. Vi skal også være opmærksom på børns rettigheder, når vi gør en indsats over for de børn, der ikke længere kan blive hjemme eller har store sociale problemer. Det er vigtigt, at de nye børneregler, der blev indført for godt 2 år siden, som i højere grad sikrer børns rettigheder, bliver efterlevet i hverdagen, sådan at intentionerne i loven bliver fulgt.

I foråret 1994 kom den daværende socialminister, Yvonne Herløv Andersen, med en redegørelse til Folketinget om børne- og familiepolitik. Redegørelsen blev ikke diskuteret i Folketinget, så nogle af de punkter, jeg trækker op her, er der altså også gjort rede for i foråret 1994. De ligger stadig væk til grund for regeringens politik, og vi får så nu mulighed for at debattere dem.

Et af punkterne, når vi ser på de brede tilbud til børnene i vores samfund, er pasningsgarantien. Regeringen har prioriteret den målsætning